

SOCIALMINISTERIET

Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre
Att.: Grethe Laurberg
Postboks 17
2820 Gentofte

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

8. august 2006

ASA/ J.nr. 217-169

Vedrørende henvendelse af 26. maj 2006 om lov om social service § 64

Socialministeriet har modtaget jeres henvendelse af 26. maj 2006 vedrørende kommunernes anvendelse af lov om social service § 64, stk. 4 og § 62, stk. 1 pkt. 9.

Til jeres orientering har vi vedlagt tidligere svar til Folketinget, der alle vedrører de spørgsmål, som rejses i brevet.

Vi kan vejledende oplyse, at § 64 anvendes der, hvor forældremyndighedsindehaveren beslutter, at hendes eller hans barn skal bo hos nogle andre f.eks. hos bedsteforældrene. Hvis opholdet varer mere end tre måneder og barnet er under 14 år gammel, skal den stedlige kommune vurdere opholdet i forhold til, om det vil være til gavn for barnet. Finder kommunen, at det er tilfældet, skal den udstede en plejetilladelse til bedsteforældrene, og plejeforholdet vil derefter falde ind under det som kaldes ”privat familiepleje”.

Et privat plejefamilieforhold er **ikke** en anbringelse af et barn, og der skal derfor ikke være udarbejdet en § 38 undersøgelse eller en handleplan i modsætning til en anbringelse. Når et barn anbringes efter servicelovens § 40, stk. 3, punkt 8 og § 42, skal der foreligge en § 38 undersøgelse af barnets forhold og en handleplan for barnet.

Der bør derfor skelnes mellem den godkendelse, som bedsteforældrene i dette tilfælde får til at have deres barnebarn boende i privat familiepleje og den generelle godkendelse, som udstedes til en plejefamilie, der skal kunne tage vare på et anbragt barn.

I forhold til § 64, stk. 4, kan børn og unge – udvalget i forældremyndighedsindehaverens kommune, efter begæring af plejeforældrene f.eks. bedsteforældrene eller barnet eller den unge, beslutte, at barnet eller den unge ikke må flyttes fra en privat familiepleje, såfremt det antages at skade barnet eller den unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune. Selvom børn og unge - udvalget træffer en afgørelse om, at barnet skal blive i den private familiepleje – er der ikke tale om, at barnet er anbragt. Barnet vil fortsat være i et privat familieplejeforhold under § 64.

Flytter kommunen barnet for at anbringe barnet efter servicelovens § 40, stk. 3, punkt 8. uden, at kommunen har udarbejdet en § 38 undersøgelse af barnets forhold, der peger på, at barnet skal anbringes, kan forældremyndighedsindehaveren klage til Det Sociale Nævn. Det Sociale Nævn vil kunne pålægge kommunen at udarbejde en § 38 undersøgelse af barnets forhold samt en handleplan for indsatsen inden anbringelsen gennemføres.

Giver forældremyndighedsindehaveren ikke sit samtykke – vil sagen skulle prøves i børn og unge - udvalget, der vil kunne anbringe barnet uden samtykke jf. § 42.

§ 62, stk. 1 beskriver hvilke tvangsmæssige afgørelser børn og unge - udvalget kan træffe. § 62, stk. 1, punkt 9 beskriver således, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om flytning eller hjemtagelse efter § 64, stk. 4, som er blevet beskrevet ovenfor.

Vi håber at have afklaret nogle af de problemer, som I har med forståelse og fortolkningen af de nævnte paragraffer i lovgivningen.

Med venlig hilsen

Iben Attrup Madsen